

mærkninger under Overveelse, som faldt i samme Retning fra den ærede 1ste Lands- thingsmand for 9de Kreds (N. Rasmussen); man har imidlertid ikke kunnet Andet end ansee denne Bestemmelse for aldeles nødven- dig, naar man vilde sikke sig til enhver Tid at have god og sund Vaccine; desuden er Be- stemmelsen ikke noget Nyt, men i fuld Overens- stemmelse med den bestaaende Lovgivning, nem- lig den ældre Vaccinationslov af 19de November 1811 § 11.

Simonfen: Jeg har været forhindret fra at deeltage i den endelige Affattelse af Udvalgets Betænkning, og det er derfor, jeg har tilladt mig at stille Vædringsforslag med Hensyn til det, som laa mig paa Sinde, for derved at opnaae en Betyggelse for Befolk- ningen. Forslaget er jo i Overensstemmelse med, hvad der ved første Behandling blev frem- sat af min ærede Sidemand (Rasmussen), og det er ogsaa i Overensstemmelse med, hvad Landstingets Udvalg isfor udtalte i sin Be- tænkning over et lignende Lovforslag. Det hedder der: Hensigten med Udtalelsen i § 5 maa Udvalget tillægge særdeles Betygning, idet Tilvebringelsen af sund Vaccine maa ansees som Grundbetingelsen for den hele Foranstalt- nings heldbringende Virkning, og selv om den Mangel paa Tillid og den Vægtelse, som vistnok i saa Henseende er tilstede, maatte være overdreven eller mindre besøet, saa er det dog en berettiget Fordring, at det bør ligge klart for Enhver, at der fra det Offentliges Side skeer Alt, hvad der kan skee for at sikke en heldig Virkning af Kopperindpodningen og forhindre, at der samtidig dermed indbringes skadende Stof. Det er ligeledes i Overens- stemmelse med Lovudkastets § 8, der udtaler den samme Tanke, idet det hedder, at „der paahviler den kongelige Kopperindpodnings- anstalt i Kjøbenhavn Forpligtelse til stadig at vedligeholde ægte Koppervædsker af fortrinlig Art“. Mit Forslag gaar kun ud paa at ud- vide Bestemmelsen til endnu større Betyggelse for Befolkningen, idet der efter det kun maa benyttes Koppervædsker, som er udleveret fra den kongelige Kopperindpodningsanstalt i Kjøbenhavn. Det synes jo, at Lovforslaget har havt den

Tanke at ville sikke os god Vaccine; men det kan jo ikke sikkes, naar det er overladt den enkelte Læge at handle efter Forgodt- befindende med Hensyn til at skaffe Vædskten tilveie. Man kan jo ikke have den Tillid til den enkelte Læge, som man kan have til en Statsanstalt, hvor der offres mere Hensyn paa det, og hvor Sundhedscollegiet staaer bagved. Det er denne Betyggelse, som jeg synes, at vi skulle søge at faae i saa høj Grad som muligt. Derfor skal jeg tillade mig at anbefale denne første Deel af Væ- dringsforslaget. Hvad den anden Deel af Forslaget angaaer, da følger det jo af sig selv, at hvis den første her blive vedtagen, da maae disse Ord udgaae; men selv hvis den første Deel bliver forkastet, vil jeg dog bede, at der maa blive lagt Mærke til den anden Deel af Forslaget; thi Erfaringen har jo i mange Aar vist, at det har vaakt megen Mis- noie, at det tillades Lægen at tage Vædsker af hvilket som helst Barn han synes for godt. Man skulde nok synes, at Lægen kunde see, om det er et sundt Barn; men et Barn kan see sundt og godt ud, og dog kan der være Sygdomsstof tilstede, som kan fremkalde de Farer, som have været saa tidt omtalte. Den Frygt, som i saa Henseende hersker hos Mødrene, har jo dog ogsaa nogen Betygning, men det skal jeg nu ikke lægge saa megen Vægt paa; men hele vor Udvikling har jo dog ellers ført os til at blive af med saa- meget som muligt af det Hæmmende, saa jeg synes ogsaa, vi burde være frie for denne Dvang. En anden Sag vilde det være, naar der, som den ærede Ordfører har sagt, ikke kunde faaes tilstrækkelig Vædsker, naar dette blev bestemt; men Vædskten vilde jo kunne erholdes af de Born, hvis Forældre vilde give deres Tilladelse dertil, men denne Tilladelse synes mig rigtig- nok først burde erholdes. Jeg skal hermed anbefale mit Forslag.

Rettelser.

- Sp. 384, Lin. 5 f. o.: „Till. A Sp. 1057—58“, læs: „Till. C Sp. 87—88“.
 — 387, Lin. 8—9 f. n.: „Tillag A“, læs: „Till. C Sp. 87—90“.